

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
יומא-טרף בקלפי	מאן דאמר										
זהב שחוט - שנטוה כחוט											מה.
זהב סגור - בשעה שנפתח כל החנויות נסגרות											מה.
זהב פרוים - שדומה לדם הפריים.											מה.
חמשה הן, וכל חד וחד אית ביה זהב וזהב טוב.	רב אשי:										מה.
בכל יום היה זהבה ירוק והיום אדום, והיינו זהב פרוים שדומה לדם הפריים.	תניא נמי הכי:										מה.
בכל יום מקריב פרס שחירת וכו' בכל יום היתה דקה והיום דקה מן הדקה.											מה.
דקה מה תלמוד לומר? והלא כבר נאמר (שמות ל) ושחקת ממנה הדק אלא: להביא דקה מן הדקה.	תנו רבנן:										מה.
בכל יום כהנים עולין במזרחו של כבש											מה.
כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין למזרח.	דאמר מר:										מה.
והיום עולה באמצע ויורד באמצע.											מה.
מאי טעמא											מה.
משום כבודו דכהן גדול.											מה.
בכל יום כהן גדול מקדש ידיו ורגליו מן הכיור וכו'.											מה.
מאי טעמא											מה.
משום כבודו של כהן גדול.											מה.
בכל יום היו שם ארבע מערכות.											מה.
בכל יום היו שתי מערכות והיום שלש. אחת מערכה גדולה, ואחת מערכה שניה של קטורת, ואחת שמוסיפין בו ביום, דברי רבי יהודה.	תנו רבנן: [רבי יהודה]										מה.
בכל יום שלש והיום ארבע, אחת של מערכה גדולה, ואחת מערכה שניה של קטורת, ואחת של קיום האש, ואחת שמוסיפין בו ביום.	רבי יוסי:										מה.
בכל יום ארבע והיום חמש: אחת של מערכה גדולה, ואחת של מערכה שניה של קטורת, ואחת של קיום האש, ואחת לאיברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב, ואחת שמוסיפין בו ביום.	רבי (מאיר):										מה.
דכולי עלמא מיהת תרתי אית להו, מנלן?											מה.
אמר קרא (ויקרא ו) היא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה - זו מערכה גדולה, ואש המזבח תוקד בו - זו מערכה שניה של קטורת.											מה.
ורבי יוסי, קיום האש מנא ליה?											מה.
נפקא ליה מוהאש על המזבח תוקד בו.	[רבי יוסי]										מה.
ורבי יהודה?											מה.
ההוא להצתא אליתא הוא דאתא.	[רבי יהודה]										מה.
מניין להצתא אליתא שלא תהא אלא בראשו של מזבח - תלמוד לומר והאש על המזבח תוקד בו.	דתניא, היה רבי יהודה אומר:										מה.
מניין שעושה מערכה לקיום האש - תלמוד לומר (ויקרא ו) והאש על המזבח תוקד בו.	רבי יוסי:										מה.
ורבי יוסי הצתא אליתא מנא ליה?											מה.
נפקא ליה מהיכא דנפקא ליה לרבי שמעון	[רבי יוסי]										מה.
(ויקרא א) ונתנו בני אהרן כהן אש על המזבח - לימד על הצתא אליתא שלא תהא אלא בכהן כשר, ובכלי שרת, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]										מה.
וכי תעלה על דעתך שזר קרב לגבי מזבח?	אמר לו רבי שמעון:										מה.

disputants חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story מעשה- O	statement- מימרא- challenge- שאלה- question- ! תירוץ- answer- proof- ראיה-
key- מקרא:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יומא-טרף בקלפי										
[רבי שמעון]	אלא: לימד על הצתת אליהא שלא תהא אלא בראשו של מזבח.										מה.
	ורבי יהודה										מה.
[רבי יהודה]	אי מהתם הוה אמינא: קאי - אארעא ועביד במפוחא. קא משמע לן.										מה.
	ורבי מאיר, איברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב מנא ליה?										מה.
[רבי מאיר]	נפקא ליה מואש										מה.
	ורבנן										מה.
[רבנן]	וא"ו לא דרשי.										מה.
	ורבנן, איברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב מאי עביד להו?										מה.
[רבנן]	מהדר להו למערכה גדולה.										מה.
דתניא:	מניין לאיברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב שסודרן על גבי מזבח, ואם אין מחזיקן - שסודרן על הכבש או על גבי סוכב עד שיעשה מערכה גדולה וסודרן, תלמוד לומר (ויקרא ו) אשר תאכל האש את העלה על המזבח.										מה.
	ורבי מאיר:										מה:
[רבי מאיר]	עיכולי עולה - אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר עיכולי קטורת.										מה:
	אשר תאכל האש את העלה על המזבח - עיכולי עולה אתה מחזיר ואי אתה מחזיר עיכולי קטורת.										מה:
	דכולי עלמא מיהת מוסיפין בו ביום אית להו, מנא להו?										מה:
	נפקא להו (ויקרא ו) מוהאש, ואפילו למאן דלא דריש וא"ו - וא"ו ה"א דריש.										מה:
	אש תמיד למאי אתא?										מה:
	מבעי ליה לכדתניא:										מה:
[דתניא]	(ויקרא ו) אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה, לימד על מערכה שניה של קטורת שלא תהא אלא על המזבח החיצון.										מה:
	אש מחתה ומנורה מניין?										מה:
	ודין הוא: נאמרה אש בקטורת, ונאמרה אש במחתה ומנורה, מה להלן על מזבח החיצון - אף כאן על המזבח החיצון.										מה:
	או כלך לדרך זו: נאמרה אש בקטורת, ונאמרה אש במחתה ומנורה, מה להלן בסמוך לו - אף מחתה ומנורה בסמוך לו										מה:
	תלמוד לומר אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה - אש תמיד שאמרתי לך לא תהא אלא בראשו של מזבח החיצון.										מה:
	למדנו אש למנורה, אש למחתה מניין?										מה:
	ודין הוא: נאמרה אש במחתה ונאמרה אש במנורה, מה להלן על גבי מזבח החיצון - אף כאן על מזבח החיצון										מה:
	או כלך לדרך זו: נאמרה אש בקטורת ונאמרה אש במחתה, מה להלן בסמוך לו אף כאן בסמוך לו										מה:
	תלמוד לומר (ויקרא טז) ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני ה', איזהו מזבח שמקצתו לפני ה' ואין כולו לפני ה' - הוי אומר זה מזבח החיצון.										מה:
	ואיצטריך למיכתב מעל המזבח ואיצטריך למיכתב מלפני ה' דאי כתב רחמנא מעל המזבח - הוה אמינא: מאי מזבח - מזבח פנימי, כתב רחמנא מלפני ה'. ואי כתב רחמנא מלפני ה' - הוה אמינא: דוקא מלפני ה', אאכל מהאי גיסא ומהאי גיסא אימא לא - צריכא.										מה: